

Smích Z Vedlejšího Pokoje

Hapka & Horáček

Jak utopence do láku
mě uskladnili v činžáku,
kde ještě Kolben s Daňkem pivo pil
a pak se tu čas zastavil,
a pak se tu čas zastavil.
Tak stojí na mém poschodí,
kam nikdy nikdo nechodí –
když náhle toto! Co to je?

Smích z vedlejšího pokoje?
Smích z vedlejšího pokoje
Smích z vedlejšího pokoje
Smích z vedlejšího pokoje

Spíš bych tu čekal kurděje,
než že se někdo zasměje.
A nadto smíchem mladých vran
tak nahlas, a tak bez zábran.
tak nahlas, a tak bez zábran.
Kdo komu a co vypráví?
Mně dělá díru so hlavy,
jak slonům dum-dum náboje.

Smích z vedlejšího pokoje.
Smích z vedlejšího pokoje.
Smích z vedlejšího pokoje.
Smích z vedlejšího pokoje.

Někdo byl možná ohrožen
a pak se z toho dostal ven
a teďka říká:
Řeknu Ti všechno se v dobré obrátí...

Komu ta stěna skrývá tvář?
Je to mág? Básník? Velrybář?
Rozhodně ten, kdo nechce klid.
Ten, kterým vždycky chtěl jsem být.
Ach, kde jsou mé sny bez hranic?
Dneska jsem rád, že můžu říct:
Kde nebylo nic, něco je –
smích z vedlejšího pokoje.

Ten vedle snad řek:
Mám tě rád!
A jí se nechce zaplakat.
Chce se jí sukni roztočit
a smát se, rudnout, víno pít
a věřit jeho příběhům...
Krucinál, to je divnej dům!
Mě škrtí jako obojek,
že za zdí nejsou pokoje.

Za tou zdí nejsou žádný pokoje...